

Olabildiğince Masum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Ekim 2014

Bağnaz yalnızlıkların
Nur yüzlü kadınları
Dipsiz bir kuyunun etrafında
İçlerinde derin bir hazine.

O acı ki
Kavurdu yüreklerini
Şeytani iklimlerin
Kurak ve bakir çölleri...

Boş elleri ve
Parlayan gözleri
Suskunluğun nezdinde
Terk edilmişliğin gölgesi.

Haşin med-cezirlerin
O fırtınalı esareti
Sıkılğan ve üşengeç ruhların
Kadim sessizliği,
Kan kusarken
İçilen kızılılık şerbeti.

Vakur, naif ve asil
Kirli dünyanın
Kirlenmemiş Meryemleri,
Çoktan çarmıha gerildi kötülük.

O aşk ki;
Kurtuluşun müjdecisi
Sırta kadem basmışken nefret
Bağrındaki o korunaklı şefkat
Olabildiğince masum
Nezdinde o ışıklı tılsımın.